

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

80

Case No. 10712

Date of filing: 27 oct 87

** AWARD - Type of Award Final
 - Date of Award 27 oct 87
 _____ pages in English 13 pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____
 _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

پرونده شماره ۱۰۷۱۲
شعبه سه
حکم شماره ۳-۱۰۷۱۲-۲۲۱

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داری دعاوی ایران-ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	27 OCT 1987
	۱۳۶۶ / ۸ / ۵
	شماره ۶۰۷۱۲

DUPLICATE
ORIGINAL
نسخه برابر اصل

هرینگتون اند اسوشی ایتس، اینکورپوریتد،
ادعای کمتر از ۲۵۰،۰۰۰ دلار مطروح توسط
ایالات متحده امریکا،
خواهان،

- و -

جمهوری اسلامی ایران،
خوانده.

_____

حاضران :

از طرف خواهان : آقای جان آر. کروک
نماینده رابط ایالات متحده امریکا،
خانم مری کترین فالین
ارائه کننده ادعا،
آقای مایکل اف. رابوین
ارائه کننده ادعا.

از طرف خوانده : آقای محمد کریم اشراق
نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران،
خانم افتخارالسادات میروهابی
مشاور حقوقی نماینده رابط،
آقای عبدالمجید عقیقی
دستیار نماینده رابط،
آقای علی فتحی پور
وکیل کارتن ایران،
آقای خیام داداش زاده
مشاور کارتن ایران.

اول - مقدمه و گردش کار

۱ - در تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۲ [۲۹ دیماه ۱۳۶۰] ایالات متحده امریکا دادخواستی به ثبت رساند که در آن یک فقره ادعای کمتر از ۲۵۰,۰۰۰ دلار هرینگتون اند اسوشی ایتس اینکورپوریتد ("خواهان") علیه جمهوری اسلامی ایران ("ایران") مطرح گردیده بود. در دادخواست مبلغ ۳۶,۷۳۵/۳۹ دلار به عنوان خسارت ناشی از یک قرارداد منعقد شده با شرکت کارتن ایران ("کارتن ایران") برای فروش یک دستگاه نقاله مطالبه شده است. خواهان ادعا می کند که کارتن ایران یک واحد تحت کنترل ایران است.

۲ - پرونده در تاریخ ۱۳ مارس ۱۹۸۴ [۲۲ اسفندماه ۱۳۶۲] به این شعبه [شعبه سه] احاله گردید و خواهان دادخواست تکمیلی خود را در ۲۷ ژوئیه ۱۹۸۴ [پنجم مردادماه ۱۳۶۳] به ثبت رساند. ایران و کارتن ایران در دوم سپتامبر ۱۹۸۵ [۱۱ شهریورماه ۱۳۶۴] لوائح دفاعیه جداگانه‌ای به ثبت رساندند. علاوه بر آن کارتن ایران ادعای متقابلی هم علیه خواهان اقامه نمود.

۳ - خواهان در هشتم ژانویه ۱۹۸۶ [۱۸ دیماه ۱۳۶۴] "پاسخ به دفاعیه ایران" و در ۱۳ فوریه ۱۹۸۶ [۲۴ بهمن ماه ۱۳۶۴] لایحه تکمیلی مشتمل بر شهادتنامه فلوید کهل و در ۱۲ مه ۱۹۸۶ [۲۲ اردیبهشت ماه ۱۳۶۵] مدارک دیگری درباره موضوع تحت کنترل ایران بودن کارتن ایران به ثبت رساند. ایران "پاسخ [خود] به جوابیه" خواهان را در ۱۷ سپتامبر ۱۹۸۶ [۲۶ شهریورماه ۱۳۶۵] تسلیم نمود و در همان روز نیز "نظرات" خود را درباره لایحه مورخ ۱۲ مه ۱۹۸۶ [۲۲ اردیبهشت ماه ۱۳۶۵] خواهان به ثبت رساند.

۴ - کارتن ایران در ۲۵ سپتامبر ۱۹۸۶ [سوم مهرماه ۱۳۶۵] "پاسخ [خود] به جوابیه

خواهان" را به ثبت رساند. نماینده رابط دولت ایالات متحده، طی اظهاریه‌ای که در ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۶ [هشتم مهرماه ۱۳۶۵] به ثبت رساند به این لایحه به دلیل آن که بعد از انقضای موعد ثبت شده، اعتراض نمود و از جمله متذکر گردید که با توجه به اینکه قرار است جلسه استماع پرونده در هفتم اکتبر ۱۹۸۶ [۱۵ مهرماه ۱۳۶۵] تشکیل شود:

"قبول لایحه شرکت کارتن ایران در آخرین دقایق لطمه شدیدی به خواهان خواهد زد. شرکت هرینگتون و شرکاء، نمی تواند ظرف این مدت کوتاه به دعاوی و مدارک جدید شرکت کارتن ایران رسیدگی کند و به آنها جواب بدهد."

۵ - جلسه استماع این پرونده در هفتم اکتبر ۱۹۸۶ [۱۵ مهرماه ۱۳۶۵] تشکیل گردید. دیوان در جلسه استماع به طرفین اطلاع داد که حاضر است آخرین لایحه کارتن ایران را مورد بررسی قرار دهد ولی برای اینکه در اثر ثبت چنین لایحه حجیمی اندکی قبل از تاریخ برگزاری جلسه استماع، لطمه‌ای به خواهان وارد نشود، به خواهان اجازه می دهد که به این لایحه بعد از پایان استماع پاسخ دهد.

۶ - خواهان در ۲۱ نوامبر ۱۹۸۶ [۳۰ آبان ماه ۱۳۶۵] "نظرات خود را درباره اظهارات شرکت کارتن ایران نسبت به جوابیه "خواهان به دفاعیه" ایران به ثبت رساند.

دوم - ادعا

۷ - ادعا مبتنی بر قرارداد خریدی است که در ۱۶ اوت ۱۹۷۷ [۲۵ مردادماه ۱۳۵۶] ("قرارداد") منعقد شده و بعداً مورد تجدیدنظر قرار گرفته و در تاریخ نهم ژانویه ۱۹۷۸ [۱۹ دیماه ۱۳۵۶] الحاقیه‌ای ("الحاقیه قرارداد") به آن اضافه شده است. خواهان براساس این قراردادها ادعا می کند که موافقت نمود وسایل یک دستگاه نقاله

کامل را جمعاً به مبلغ ۳۴۵،۸۴۹ دلار آمریکا، مرکب از مبلغ -/۸۴،۰۵۹ دلار پیش پرداخت، مبلغ -/۲۲۶،۷۹۰ دلار پرداخت طی اعتبار اسنادی به مجرد حمل وسایل، و پرداخت مبلغ -/۳۳،۷۳۶ دلار باقیمانده پس از تحویل وسایل به کارتن ایران، به کارتن ایران بفروشد. خواهان ادعا می کند که هرچند وی وسایل را حمل نمود و کارتن ایران مسلماً وسایلی که در قرارداد مشخص گردیده، تحویل گرفته است، معهذاً، بقیه حساب، یعنی مبلغ -/۳۳،۷۳۶ دلار پرداخت نشده است.

۸ - خواهان مبلغ ۲،۹۹۹/۳۹ دلار نیز بابت هزینه سفر رئیس شرکت، آقای جرج هرینگتون به ایران که به درخواست کارتن ایران انجام گرفته، مطالبه می کند و اظهار می دارد که کارتن ایران طبق مفاد الحاقیه قرارداد متعهد است این مبلغ را بپردازد.

۹ - کارتن ایران استدلال می کند که طبق مفاد قرارداد خواهان ملزم بود نه تنها وسایل را تحویل دهد بلکه آنها را در وضعی که به طور رضایتبخش کار کند، نصب نماید. طبق اظهار کارتن ایران چون خواهان تعهد خود را در این مورد انجام نداده، استحقاق دریافت مابقی مبلغ، یعنی -/۳۳،۷۳۶ دلار را ندارد. کارتن ایران این ادعا را که الحاقیه قرارداد وی را ملزم می کند که هزینه های سفر آقای هرینگتون به ایران را بپردازد، رد و ادعا می کند که وی این سفر را به منظور رسیدگی به کار شرکت خود انجام داده است.

سوم - ادعای متقابل

۱۰ - کارتن ایران اظهار می دارد که خواهان تعهداتی را که به موجب قرارداد برای نصب و تحویل کامل دستگاه در وضعیت کاری رضایتبخش داشته، نقض کرده است. علیرغم درخواستهای مکرر، خواهان افراد لازم برای نصب دستگاه را اعزام نکرد.

هرچند در اوت ۱۹۷۸ دو نفر به ایران آمدند ولی آنها قبل از رسیدن کلیه دستگاهها وارد شدند و در نتیجه توانستند فقط پاره‌ای از کارهای مقدماتی را انجام دهند. کارتن ایران همچنین اظهار می دارد که پس از تحویل کلیه وسایل، تعدادی بلیط هواپیما در اختیار خواهان قرار داد ولی خواهان در مورد اعزام پرسنل لازم به ایران یا نصب دستگاه اقدامی نکرد.

۱۱ - ادعاهای متقابل کارتن ایران بابت استرداد کلیه مبالغ پرداختی به موجب قرارداد و پاره‌ای زیانهای دیگر جمعا مبلغ -/۵,۳۹۳,۹۵۷ دلار و مرکب از اقلام زیر است:

(الف) استرداد مبالغ پرداختی به موجب قرارداد:

(۱) -/۸۴,۰۵۹ دلار پرداختی به خواهان بابت پیش پرداخت

(۲) مبلغ -/۲۲۶,۷۹۰ دلار پرداختی از طریق اعتبار اسنادی

(۳) مبلغ -/۱۴,۰۰۰ دلار پرداختی به خواهان بابت کاری که پرسنل نصب

در اوت ۱۹۷۸ انجام داده‌اند

(ب) مبلغ -/۶۲,۶۰۸ دلار بابت خسارت وارده به دستگاهها،

(ج) مبلغ -/۶,۵۰۰ دلار بابت بهای چند بلیط هواپیما که در اختیار پرسنل نصب

خواهان گذارده شده ولی بهای بلیطها هرگز پرداخت نگردیده و یا بلیطها مورد استفاده قرار نگرفته است،

(د) مبلغ -/۵,۰۰۰,۰۰۰ دلار بابت زیانهای متحمل به علت نصب نکردن دستگاه.

۱۲ - خواهان هیچگونه مسئولیتی در قبال هیچ یک از ادعاهای متقابل نمی‌پذیرد. خواهان در مورد ادعای خسارت یا نقایص دستگاه، اظهار می‌دارد که کارتن ایران در مورد نقایص ادعایی هرگز مطلبی را ابراز نداشته و در جریان رسیدگی حاضر نیز نتوانسته است خسارت را تشریح، مشخص یا اثبات نماید. خواهان در مورد ادعای مبتنی بر عدم نصب دستگاهها، استدلال می‌کند که در قرارداد و الحاقیه قرارداد تنها خرید و تحویل دستگاهها پیش بینی شده بود. قرار بود دستگاهها را شرکت دیگری، طبق قرارداد جداگانه‌ای، نصب کند. ادعای مبتنی بر قرارداد نصب موضوع ادعای جداگانه‌ای است که خواهان دیگری در پرونده شماره ۱۰۷۱۳ مطرح کرده است، و خواهان اظهار می‌دارد هرگونه ادعای متقابل مبتنی بر نصب دستگاه، در صورت قابل طرح بودن، باید در آن پرونده اقامه شود.

۱۳ - خواهان همچنین ادعای میکند که حتی اگر نصب دستگاهها جزئی از تعهدات قراردادی وی هم بوده باشد، چنین تعهدی با فورس ماژور و اقدامات خود کارتن ایران ساقط شده است. خواهان اظهار می‌دارد که خدمه نصب تنها بعد از انجام کارهای مقدماتی ایران را در اوت ۱۹۷۸ ترک کردند. خروج آنان نه به سبب عدم تحویل دستگاهها، بلکه ناشی از اوضاع انقلابی بود که ماندن در ایران را خطرناک ساخته بود. خواهان همچنین ادعا می‌کند که وی و شرکت مسئول نصب دستگاه چندین بار از کارتن ایران خواستند که در تسهیل مراجعت خدمه نصب به آنها کمک کند و به عنوان راه حل دیگر پیشنهاد کردند برای نصب دستگاه آموزشهای لازم را به پرسنل کارتن ایران بدهند، ولی کارتن ایران از دادن پاسخ یا کمک لازم خودداری ورزید.

چهارم - دلایل حکم

الف - قابل پذیرش بودن ادعا

۱۴ - کارتن ایران استدلال می‌کند ولو اینکه دیوان از جهات دیگر صلاحیت رسیدگی به این ادعا را داشته باشد، چون ادعا به شخص ثالثی منتقل شده، خواهان اهلیت اقامه آن را ندارد. دیوان معتقد است که ماهیت مقدماتی این اعتراض ایجاب می‌کند که قبل از هر موضوع دیگری مورد بررسی قرار گیرد.

۱۵ - در مدارک پرونده حاضر سندی تحت عنوان ("انتقال") به شرح زیر وجود دارد.

چهارم اکتبر ۱۹۸۰ (۱۲ مهرماه ۱۳۵۹)

هرینگتون منیو فکچرینگ کورپوریشن
۵۲۶۶ خیابان شصت و پنجم شرقی
آیندیاناپولیس، ایندیانا ۴۶۲۲۰

قابل توجه: آقای جرج اف. هرینگتون

جرج:

بدینوسیله کلیه ادعاهای مربوط به صورتحسابهای پرداخت نشده شرکت کارتن ایران و منافع حاصل از آنها را به جرج اف. هرینگتون واگذار می‌نماید.

ارادتمند،

فلوید کهل رئیس

هرینگتون اند اسوشی ایتس اینکورپوریتد

۱۶ - طبق اظهار کارتن ایران این سند دلیل روشنی است براینکه خواهان کلیه ادعاهای خود مربوط به صورتحسابهای پرداخت نشده کارتن ایران و منافع حاصل از آنها را به آقای هرینگتون انتقال داده و در نتیجه خواهان در زمان ثبت ادعا در دیوان مالک

ادعا نبوده است. بدین ترتیب کارتن ایران نسبت به اهلیت خواهان برای تعقیب ادعا ایراد گرفته و بدان دلیل معتقد است که ادعا قابل پذیرش نیست.

۱۷ - خواهان در تاعیید اظهاراتش به مطالبی که آقای هرینگتون و آقای کهل، طرفین انتقال ابراز داشته‌اند، استناد می‌کند. خواهان ادعا می‌کند که چون کارتن ایران بدهی خود را به خواهان پرداخت نکرد، آقا و خانم هرینگتون، صاحبان قبلی شرکت خواهان ناچار شدند که در سوم اکتبر ۱۹۸۰ [۱۱ مهرماه ۱۳۵۹] شرکت خواهان را به آقای کهل کارمند سابق خود به مبلغ -/۱۵,۰۰۰ دلار بفروشند. روز بعد طرفین متوجه شدند که در تعیین ارزش شرکت خواهان به منظور فروش، طلب شرکت خواهان از کارتن ایران جزو دارایی خواهان منظور نشده و در قرارداد فروش راجع به اینکه منافع حاصل از وصول طلب از کارتن ایران به آقا و خانم هرینگتون، مالکان سابق تعلق خواهد گرفت، هیچ‌گونه پیش‌بینی نشده بود. به این دلایل بود که سند انتقال تنظیم گردید. خواهان به اتکای اظهارات خود آقایان هرینگتون و کهل، اظهار می‌دارد که سند انتقال موافقتنامه‌ای بود که بطور غیررسمی نوشته شده و منظور و مقصود طرفین آن بود که آنچه را که خواهان وصول می‌نماید به آقای هرینگتون بدهد. در نتیجه، خواهان استدلال می‌کند که انتقال باید تنها به عنوان انتقال منافع و نه انتقال خود ادعاها تفسیر گردد.

۱۸ - دیوان متذکر می‌گردد که خواهان طبق مفاد سند انتقال «کلیه ادعاهای مربوط به صورتحسابهای پرداخت نشده کارتن ایران و منافع حاصل از آنها را» به آقای هرینگتون واگذار کرده است (خط تاکید اضافه شده). انشای این سند بسیار ساده و کاملاً روشن است و برای فهم آن احتیاجی به تفسیر نیست. حتی اگر موافقتنامه‌ای بدون کمک وکیل هم تنظیم شده باشد نمی‌توان آن را برخلاف معنی عادی اصطلاحات و عبارات آن تفسیر کرد. این امر به ویژه وقتی صادق است که

اشخاص آشنا با عرف تجاری و قراردادهای بازرگانی، موافقتنامه را منعقد کرده باشند.

۱۹ - خواهان در این پرونده در ارتباط با نیت طرفین سند انتقال، به مدارکی به صورت شهادتنامه‌های کتبی استناد کرده است. در نظر دیوان، مطالبی که بعداً راجع به نیت طرفین اعلام شود به زحمت می‌تواند متن بدون ابهامی را که در موقع تنظیم مورد توافق طرفین بوده است، تحت الشعاع قرار دهد. علاوه بر آن، قواعد کلی تفسیر اجازه استناد به چنین مدارکی را تنها در موقعی می‌دهد که متن مورد بحث نیاز به تفسیر داشته باشد. بنابراین دیوان نتیجه می‌گیرد که اثر سند انتقال صرفاً واگذاری منافع نبوده بلکه بدان وسیله خود ادعاها نیز انتقال یافته است.

۲۰ - بنابراین ثابت شد که قبل از ثبت ادعا [در دیوان]، سند انتقال رسماً تنظیم گردیده بود. در نتیجه، هنگامی که دولت ایالات متحده از طرف خواهان ادعای وی را به ثبت رساند، خواهان دیگر مالک ادعا نبود. از مراتب فوق، لزوماً این نتیجه به دست می‌آید که خواهان اهلیت اقامه ادعا را ندارد و بنابراین دیوان باید ادعا را به عنوان ادعای غیرقابل پذیرش رد کند. این واقعیت مسلم که مالکان متوالی ادعا اتباع ایالات متحده بوده‌اند در این یافته [دیوان] تأثیری ندارد. بدیهی است که دیوان تنها پس از احراز هویت طرفین صحیح دعوای مطروح، می‌تواند شرایط خاصی، مانند شرایط مربوط به تابعیت و مالکیت مستمر مندرج در بیانیه حل و فصل دعوای را مدنظر قرار دهد.

۲۱ - معهذاً، خواهان اضافه می‌کند که انتقال در ایالات متحده صورت گرفته و طبق قوانین ایالات متحده بدهکار (یعنی کارتن ایران) باید تا موقعی که اختاری دریافت نکرده وجوه را منحصراً به طلبکار اصلی (یعنی خواهان) پرداخت نماید.

۲۲ - دیوان معتقد است که این استدلال به اجرای تعهدات قانونی خواننده طبق قوانین ایالات متحده در مورد پرداخت داوطلبانه یا محکومیت به پرداخت خسارت مربوط است، و در حقوق خواهان برای طرح ادعایی در دیوان که قبلاً به شخص ثالثی منتقل گردیده و به آن وسیله خواهان مالکیت ادعا را از خود سلب کرده، تاثیری ندارد. در نتیجه، چنین استدلالی در قابل پذیرش بودن ادعا در این پرونده اثری ندارد.

۲۳ - مطلب آخری که دیوان باید بررسی کند درخواستی است که خواهان در جلسه استماع بدین شرح مطرح کرده است که هرگاه دیوان اظهارات وی را رد کند، به وی اجازه دهد که طبق ماده ۲۰ قواعد دیوان ادعای خود را اصلاح نماید. اصلاح مورد درخواست این بود که نام آقای هرینگتون به جای خواهان درج و یا شخصاً به عنوان خواهان پرونده اضافه شود. طبق اظهار خواهان، این اصلاح لطمه‌ای به خوانندگان نمی‌زند، زیرا مبنای ادعا مطلقاً تغییری نمی‌یابد، چه آقای هرینگتون شخصی است که در حال ادعا را در دیوان تعقیب می‌کرده است. در هر صورت، خواهان اظهار می‌دارد که برای جلوگیری از بی‌عدالتی موافقت با اصلاح مورد درخواست ضروری است.

۲۴ - دیوان نمی‌تواند استدلالات خواهان را بپذیرد. از آنجا که دیوان قبلاً نظر داده که خواهان اهلیت اقامه ادعا را ندارد، چنین نظری الزاماً به این مفهوم است که اظهارات خواهان اعم از اینکه درباره ماهیت ادعا یا درخواست اصلاح آن باشد قابل پذیرش نیست. علاوه بر آن خواهان هیچ مبنای حقوقی ارائه نداده که بر آن اساس بتواند وانمود کند که حق داشته از جانب شخص ثالث اقدام نموده و به نام وی ادعایی را به ثبت رساند. بالاخره، پذیرش اصلاحیه مورد درخواست در حکم پذیرش جانشینی طرف صحیح، یعنی آقای هرینگتون، به جای طرف غیر صحیح دعوی،

یعنی خواهان، بعد از انقضای مهلت مقرر برای صلاحیت در بیانیه حل و فصل دعاوی می‌باشد. رجوع شود به سنت رجیس پیر کامینی، و جمهوری اسلامی ایران، بند ۳۱ حکم شماره ۱-۱۰۷۰۶-۲۹۱ مورخ ۲۹ ژانویه ۱۹۸۷ [نهم بهمن ماه ۱۳۶۵].

۲۵ - باتوجه به مراتب پیش گفته، دیوان به موضوعات دیگر، اعم از صلاحیت یا غیره که در پرونده حاضر مطرح شده، نمی‌پردازد.

(د) ادعای متقابل

۲۶ - نظربه اینکه ادعا غیرقابل پذیرش است، از نظر حقوقی هیچ ادعای متقابلی قابل بررسی نیست. بنابراین، ادعای متقابل نیز مردود اعلام می‌شود.

پنجم - هزینه ها

۲۷ - هریک از طرفین باید هزینه های داوری مربوط به خود را تقبل نماید.

ششم - حکم

۲۸ - به دلایل پیش گفته،

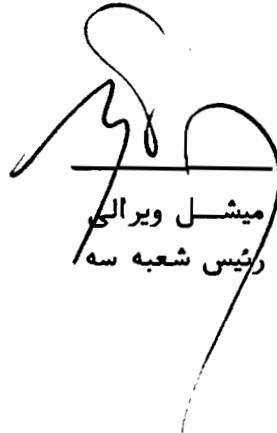
دیوان به شرح زیر حکم صادر می‌کند:

(الف) ادعای هرینگتون اند اسوشی ایتس اینکورپوریتد علیه جمهوری اسلامی ایران
مردود اعلام می شود.

(ب) ادعای متقابل رد می گردد.

(ج) هر یک از طرفین باید هزینه های داوری مربوط به خود را تقبل نماید.

لاهاء به تاریخ ۲۷ اکتبر ۱۹۸۷ برابر با ۲۰ آبان ۱۳۶۶

میشال ویرالچی
رئیس شعبه سه

بنام خدا

پرویز انصاری معین

Charles W. Brown

چارلز ان. براون
نظر موافق و مخالف